

Vec C-270/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

18. jún 2020

Vnútroštátny súd:

Landesgericht Korneuburg

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

16. jún 2020

Žalobcovia:

AG, maloletá osoba, zastúpená zákonným zástupcom

MG, maloletá osoba, zastúpená zákonným zástupcom

HG, maloletá osoba, zastúpená zákonným zástupcom

Žalovaná:

Austrian Airlines AG

RAKÚSKA REPUBLIKA

Landesgericht Korneuburg (Krajinský súd Korneuburg, Rakúsko) [omissis]

Landesgericht Korneuburg (Krajinský súd Korneuburg) ako odvolací súd [omissis] v právnej veci žalujúcej strany [1] maloletý **AG**, [2] maloletý **MG**, [3] maloletý **HG**, všetci zastúpení M***** A***** E***** a A***** G*****, ako zákonnými zástupcami, [omissis], proti žalovanej strane **Austrian Airlines AG**, 1300 Wien-Flughafen, [omissis] [omissis] [omissis], o **600,- eur** [omissis], začatej na základe odvolania žalujúcej strany proti rozsudku Bezirksgericht Schwechat (Okresný súd Schwechat, Rakúsko) zo 17. októbra 2019 (vyhotovenému 2. decembra 2019), [omissis], na neverejnom zasadnutí vydal toto

U z n e s e n i e:

[I] Súdnemu dvoru Európskej únie sa podľa článku 267 ZFEÚ predkladá nasledujúca **prejudiciálna otázka**:

[1] Má sa článok 7 ods. 2 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (ďalej len „nariadenie 261/2004“) vykladať v tom zmysle, že **letecký dopravca môže nárok na náhradu podľa článku 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia znížiť aj v prípade, ak cestujúcim bol v dôsledku zrušenia rezervovaného letu ponúknutý náhradný let, ktorého plánovaný čas odletu aj plánovaný čas priletu bol 11 hodín a 55 minút pred letovými časmi zrušeného letu?**

[II] Konanie sa až do doručenia rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach [omissis] prerušuje.

O d ô v o d n e n i e:

Žalobcovia (resp. ich zákonní zástupcovia) si rezervovali let žalovanej č. OS 865 na 24. júna 2017 z Viedne (VIE) do Káhiry (CAI). Plánovaný čas odletu bol o 22:15 hod., plánovaný prilet bol o 01:45 hod. nasledujúceho dňa. Let bol 24. júna 2017 zrušený; žalovaná žalobcov s ich súhlasom (resp. so súhlasom zákonných zástupcov) prerezovala na letecké spojenie VIE-CAI s plánovaným časom odletu 24. júna 2017, 10:20 hod., a s plánovaným časom priletu 24. júna 2017, 13:50 hod. Vzdialenosť VIE-CAI je podľa metódy ortodromickej dráhy viac ako 1500 km, ale menej ako 3500 km. Žalovaná mimosúdne zaplatila každému zo žalobcov sumu 200,- eur.

Žalobcovia žiadajú – opierajúc sa pritom o ustanovenie článku 5 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. b) nariadenia 261/2004 – priznanie (ďalších) 200,- eur každému z nich a uvádzajú, že majú nárok na nezníženú náhradu podľa

článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia. Do CAI síce nedocestovali s meškaním, avšak docestovali podstatne skôr ako bolo plánované, čo ich zaťažilo v rovnakej miere ako podstatne oneskorený prílet. Predmetné prerezovanie akceptovali iba preto, lebo v prípade inej ponúkanej alternatívy prerezovania by stratili dva dni dovolenky.

Žalovaná tento návrh odmieta, žiada žalobu zamietnuť a uvádza, že boli dané predpoklady pre zníženie nároku podľa článku 7 ods. 2 nariadenia 261/2004.

Bezirksgericht Schwechat (Okresný súd Schwechat), ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni, napadnutým **rozsudkom** žalobný návrh zamietol. Vychádzajúc z nesporného skutkového stavu uvedeného v úvode dospel k právnomu názoru, že podľa jasnej dikcie článku 7 ods. 2 nariadenia 261/2004 je toto ustanovenie uplatniteľné aj na tie prípady, v ktorých cestujúci dorazil do svojho cieľového miesta skorším [ako zrušeným] letom. Žalobcom nevznikla žiadna časová strata spôsobená meškaním; ba dokonca mali na mieste svojej dovolenky k dispozícii viac času. Keďže žalobcovia sa slobodne mohli rozhodnúť, či využijú skorší let alebo úplne iný let alebo vôbec nebudú cestovať a budú žiadať vrátenie ceny letenky, teleologická redukcia článku 7 ods. 2 nariadenia 261/2004 nie je vhodná.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia **odvolanie** na vnútroštátny súd a žiadali, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobnému návrhu vyhovie. Žalobcovia argumentovali tým, že zmyslom a účelom článku 7 ods. 2 nariadenia 261/2004 je zjavne „odmeniť“ leteckých dopravcov, ktorí sa v prípade zrušenia letu postarajú o čo najskoršiu náhradnú prepravu. Avšak v prípade náhradnej prepravy, ktorá bola preložená na skorší čas takmer o dvanásť hodín v porovnaní so zrušeným letom, niet tejto úzkej časovej súvislosti, ktorá toto „odmenenie“ pripúšťa.

Žalovaná vo svojom **vyjadrení k odvolaniu** oponuje proti tomuto tvrdeniu v podstate tým, že rozhodnutiu prvostupňového súdu založenému na spravodlivej úvahe niet čo vytknúť.

Vnútroštátny súd je ako **odvolací súd** príslušný rozhodovať o nárokoch žalobcov v druhom a poslednom stupni. Na základe ustanovení zakotvených vo vnútroštátnom procesnom práve [omissis] sa pritom musí obmedziť na skúmanie právnych otázok.

O prejudiciálnej otázke:

V prejednávanej príhode treba skúmať, či sa ustanovenie výnimky v článku 7 ods. 2 nariadenia 261/2004 má teleologicky redukovať tak, že táto norma sa nemá uplatniť nielen vtedy, keď je – v konkrétnom prípade tu smerodajného písm. b) – čas príletu náhradného letu je stanovený na neskôr ako tri hodiny po plánovanom prílete zrušeného letu, ale aj vtedy, keď sú letové časy náhradného letu v aspoň podobnom rozsahu pred letovými časmi zrušeného letu. Teleologická redukcia, ktorú vo výsledku žiadajú žalobcovia, je podľa názoru vnútroštátneho súdu

vhodná vtedy, keď boli časové hranice stanovené článkom 7 ods. 2 nariadenia porušené v rovnakom (alebo aspoň porovnateľnom) rozsahu v opačnom smere.

Na prvom mieste pritom treba zohľadniť, že nariadenie 261/2004 nároky na náhradu paušalizuje a upravuje ich bez ohľadu na to, akú ujmu cestujúci skutočne utrpel zrušením letu, resp. oneskoreným priletom do cieľového miesta. Preto nemôže byť rozhodujúce, či v prípade konkrétneho posudzovaného letu ide o let tam alebo späť z bydliska žalobcu; rovnako málo môže byť rozhodujúci účel cesty. Vychádzajúc z takto odporúčaného paušálneho a štandardizovaného spôsobu posudzovania však treba zohľadniť, že podstatne skorší (voči rezervovanému zrušenému letu) odlet z miesta odletu môže byť pre cestujúceho spojený s rovnako závažnými nevýhodami ako oneskorený – podľa normatívov článku 7 ods. 2 nariadenia – prilet do cieľového miesta. Ak sa faktické presunutie odletu na skorší čas týka odchodu z miesta dovolenky alebo miesta pracovnej cesty cestujúceho, môže cestujúci utpieť rovnakú ujmu ako v prípade oneskoreného príchodu, ktorý mal normotvorca zjavne na zreteli pri vytváraní možnosti zmiernenia sankcie podľa článku 7 ods. 2 nariadenia. Ale aj v prípade skoršieho priletu treba vychádzať z toho, že tým môže byť do značnej miery negatívne ovplyvnené plánovanie termínov cestujúceho – aj keď sa netýka samotnej cesty lietadlom –, napríklad preto, lebo dôsledky, ktoré vyplývajú zo skoršieho nastúpenia na cestu, môžu byť spojené so závažnými ťažkosťami.

Keďže táto otázka ešte nebola vyjasnená v judikatúre SDEÚ – pokiaľ je vnútroštátnemu súdu známe – a nie sú známe ani rozhodnutia vnútroštátnych súdov, v ktorých bola táto otázka objasnená, bol vnútroštátny súd povinný podať návrh na začatie prejudiciálneho konania.

[*omissis*]

Landesgericht Korneuburg (Krajinský súd Korneuburg) [*omissis*]

Korneuburg, 16. júna 2020

[*omissis*]